

TREDJE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 28 JANUARI

Läsning

Heb 9:15, 24–28

Det är ett nytt förbund som Kristus förmedlar, för att de kallade skall få det utlovade eviga arvet, sedan han dött för att befria dem från överträdelserna under det förra förbundet. Ty Kristus gick inte in i en helgedom som var byggd av människohand och bara en bild av den verkliga. Han gick in i själva himlen för att nu träda fram inför Gud med vår sak. Och han gjorde det inte för att offra sig många gånger, så som översteprästen varje år går in i helgedomen med blod som inte är hans eget. Då hade han måst lida många gånger alltifrån världens skapelse. Men nu har han trätt fram, en gång för alla, vid tidens slut, för att utplåna synden genom att offra sig själv. Och liksom det är människans lott att en gång dö och sedan dömas, så har Kristus en gång offrats för att lyfta bort mångas synder och skall uppenbara sig en andra gång, och då inte för syndens skull utan för att rädda dem som väntar på honom.

Responsoriepsalm

Ps 98:1–6 (R. 1a)

R. Sjung en ny sång till Herrens ära, ty han har gjort under.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
ty han har gjort under.

Han har vunnit seger med sin högra hand
och med sin heliga arm. R.

Herren har låtit sin frälsning bli känd,
han har uppenbarat sin rättfärdighet
för hedningarnas ögon.

Han har tänkt på sin nåd och trofasthet
mot Israels hus. R.

Alla jordens ändar har sett hur vår Gud frälser.
Höj jubel till Herren, alla länder,
brist ut i glädjrop och lovsjung. R.

Prisa Herren med harpa,
med harpa och med lovsång.
Höj jubel med trumpeter och basuner
inför Herren, konungen. R.

Halleluja

Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden
och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset
genom evangeliet.

Vid den tiden sade de skriftlärda som hade kommit ner från Jerusalem att Jesus var besatt av Beelsebul och att det var med demonernas furste som han drev ut demonerna. Han kallade dem till sig och talade till dem i liknelser: »Hur kan Satan driva ut Satan? Om ett rike är splittrat kan det riket inte bestå. Om en familj är splittrad kan den familjen inte bestå. Om Satan gör uppror mot sig själv och splittras, kan han inte bestå – det är slutet för honom. Ingen kan gå in och plundra en stark man på vad han äger, om han inte först binder honom; sedan kan han plundra hans hus. Sannerligen, människorna skall få förlåtelse för allt, för sina synder och för sina hädelser, hur de än hädar. Men den som hädar den helige Ande får aldrig någonsin förlåtelse utan är skyldig till evig synd.« De hade ju sagt att han hade en oren ande.

TISDAG DEN 29 JANUARI

Läsning

Heb 10:1-10

Med lagen nådde oss bara en skugga av det goda som skall komma, inte tingens egen gestalt. Därför förmår den aldrig genom de årligen upprepade offren göra dem som träder fram med dem fullkomliga för all framtid. Skulle man inte annars ha upphört att offra? De som förrättar gudstjänsten skulle ju, efter att en gång ha blivit renade, inte längre vara medvetna om några synder. Men nu ligger i dessa offer en årlig påminnelse om synderna, ty blod från tjurar och bockar kan aldrig ta bort synder. Därför säger Kristus när han inträder i världen:

*Offer och gåvor begärde du inte,
men en kropp har du danat åt mig.
Brännoffer och syndoffer gladde dig inte.
Då sade jag: Se, här är jag.
Som det står skrivet om mig i bokrullen
har jag kommit, Gud, för att göra din vilja.*

Först säger han: Offer och gåvor och brännoffer och syndoffer begärde du inte och de gladde dig inte, och detta fast de frambärs enligt lagen. Sedan säger han: Se, jag har kommit för att göra din vilja. Så upphäver han det första för att låta det andra gälla. Efter denna Guds vilja har vi helgats genom att Jesu Kristi kropp blev offrad en gång för alla.

Responsoriepsalm

Ps 40:2, 4ab, 7-8a, 10, 11 (R. jfr 8a, 9a)

R. Se, jag kommer för att göra din vilja.

Jag satte allt mitt hopp till Herren,
och han böjde sig till mig och hörde mitt rop.

Han lade en ny sång i min mun,
en lovsång till vår Gud. R.

Till slaktoffer och matoffer har du inte behag

- öppna öron har du givit mig -
du begär inte brännoffer och syndoffer.
Därför säger jag: »Se, jag kommer.« R.

Jag förkunnar din rättfärdighet
i den stora församlingen.
Se, jag tillsluter inte mina läppar;
du, Herre, vet det. R.

Din rättfärdighet döljer jag inte i mitt hjärta,
jag talar om din trofasta hjälp.
Jag förtiger inte din nåd och din trofasthet
för den stora församlingen. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Mark 3:31-35

Vid den tiden kom Jesu mor och hans bröder. De stannade utanför och skickade bud efter honom. Det satt mycket folk omkring honom och de sade: »Din mor och dina bröder är här utanför och söker dig.« Jesus svarade dem: »Vem är min mor och mina bröder?« Han såg på dem som satt runt omkring honom och sade: »Det här är min mor och mina bröder. Den som gör Guds vilja är min bror och syster och mor.«

ONSDAG DEN 30 JANUARI

Läsning

Heb 10:11-18

Varje präst tjänstgör dagligen och bär alltså gång på gång fram samma offer, som ändå aldrig kan avlägsna några synder. Men Jesus frambar ett enda syndoffer för alla tider och har satt sig på Guds högra sida. Där väntar han nu på att hans fiender skall läggas som en pall under hans fötter. Ty med ett enda offer har han för all framtid fullkomnat dem som blir helgade.

Om detta vittnar också den helige Ande för oss. Först heter det: Detta är det förbund som jag skall sluta med dem i kommande dagar, säger Herren. Jag skall lägga mina lagar i deras hjärtan och inrista dem i deras sinnen. Och sedan: Deras synder och överträdelser skall jag aldrig mer komma ihåg. Men där synderna är förlåtna behövs inte mer något syndoffer.

Responsoriepsalm

Ps 110:1-4 (R. 4bc)

R. Du är präst för alltid, i Melkisedeks efterföljd.

Så lyder Herrens ord till min härskare:

Sätt dig på min högra sida,
medan jag lägger dina fiender
som en pall under dina fötter. R.
Din kungaspira sträcker Herren ut från Sion:
härska nu bland dina fiender! R.

Villigt samlas ditt folk
i dag då makten blir din.
På heliga berg har jag fött dig
som dagg ur gryningens sköte. R.

Herren har svurit en ed som han inte skall bryta:
Du är präst för alltid i Melkisedeks efterföljd. R.

Halleluja

V. Säden är Guds ord, den som sår är Kristus;
alla som finner honom får det eviga livet.

Evangelium

Mark 4:1-20

Vid den tiden började Jesus undervisa vid sjön igen. Massor av folk samlades kring honom, och därför steg han i en båt och satt i den ute på vattnet, medan folket stod på stranden. Han undervisade dem med många liknelser, och i sin undervisning sade han: »Hör! En man gick ut för att så. När han sådde, föll en del på vägkanten, och fåglarna kom och åt upp det. En del föll på de steniga ställena, där det inte fanns mycket jord, och det kom fort upp, eftersom myllan var tunn. Men när solen steg, sveddes det och vissnade bort, eftersom det var utan rot. En del föll bland tistlarna, och tistlarna växte upp och kvävde det, och det gav ingen skörd. Men en del föll i den goda jorden, det kom upp och växte och gav skörd. Det gav trettiofalt, sextiofalt och hundrafalt igen.« Och han sade: »Hör, du som har öron att höra med.«

När han blev ensam med de tolv och de andra som var med honom, frågade de honom om liknelserna. Han sade: »Ni har fått veta Guds rikets hemlighet, men för dessa som står utanför är allt bara liknelser, för att *de skall se med sina ögon utan att se och höra med sina öron utan att förstå, så att de inte omvänder sig och får förlåtelse.*«

Och han sade till dem: »Om ni inte förstår denna liknelse, hur skall ni då alls kunna fatta några liknelser? Vad mannen sår är ordet. Vägkanten, det är de hos vilka ordet blir sått men som knappt har hört det förrän Satan kommer och tar bort ordet som har såtts i dem. De som får sådden på de steniga ställena, det är de som tar emot ordet med glädje när de hör det men inte har något rotfäste inom sig utan är flyktiga; blir det sedan lidanden och förföljelser för ordets skull kommer de genast på fall. Hos andra har sådden fallit bland tistlarna. Det är de som hör ordet, men världsliga bekymmer, rikedomens lockelser och alla möjliga begär tränger in och kväver ordet, så att det inte ger någon skörd. Men de som har tagit emot sådden i den goda jorden, det är sådana som hör ordet och tar det till sig och bär frukt trettiofalt, sextiofalt och hundrafalt.«

TORSDAG DEN 31 JANUARI

Läsning

Heb 10:19–25

Tack vare Jesu blod, så kan vi frimodigt gå in i helgedomen på den nya och levande väg genom förhänget – hans kropp – som han har invigt åt oss. Vi har en stor överstepräst som är satt att råda över Guds hus. Låt oss därför träda fram inför Gud med uppriktigt hjärta och i full trosvisshet, med ett hjärta som renats och inte vet av någon synd och med en kropp som badats i klart vatten. Låt oss orubbligt fortsätta att bekänna vårt hopp, ty han som gav oss löftena är trofast. Låt oss ge akt på varandra och sporra varandra till kärlek och goda gärningar och låt oss inte försumma våra sammankomster, som några brukar göra, utan uppmuntra varandra, och detta så mycket mer som ni ser att dagen närmar sig.

Responsoriepsalm

Ps 24:1–4b, 5–6 (R. jfr 6)

R. Detta är det släkte som söker ditt ansikte.

Jorden är Herrens och allt som finns på den,
jordens krets och de som bor där.
Det är han som har grundat den på haven
och fäst den över strömmarna. R.

Vem får gå upp på Herrens berg,
vem får träda in i hans helgedom?
Den som har oskyldiga händer och vars hjärta är rent,
den som inte bedrar. R.
Han skall få välsignelse av Herren,
och rättfärdighet av Gud, sin frälsare.
Detta är det släkte som frågar efter honom,
som söker ditt ansikte, du Jakobs Gud. R.

Halleluja

Ps 119:105

V. Ditt ord är mina fötters lykta
och ett ljus på min stig.

Evangelium

Mark 4:21–25

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Inte tas lampan fram för att ställas under sädesmåttet eller under bänken. Den sätts på hållaren. Det finns ingenting dolt som inte skall dras fram och ingenting undangömt som inte skall komma till synes. Hör, du som har öron att höra med.«

Och han sade till dem: »Ge akt på det ni hör. Med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er, och ännu mer skall ni få. Ty den som har, han skall få, men den som inte har, från honom skall tas också det han har.«

FREDAG DEN 1 FEBRUARI

Läsning

Heb 10:32–39

Kom ihåg hur det var förr, när ni nyss hade blivit upplysta. Ni utstod många svåra lidanden. Ni blev smädade och förföljda och gjordes till allmänt åtlöje, eller också ställde ni er vid deras sida som behandlades så. Ni led tillsammans med dem som satt i fångelse, och ni fann er med glädje i att bli berövade er egendom, därför att ni visste att ni ägde något bättre och mera varaktigt. Ge inte upp er frimodighet. Den skall rikligen belönas. Uthållighet är vad ni behöver för att kunna göra Guds vilja och få vad han har lovat, ty: Ännu en liten tid, sedan kommer han som skall komma, och han skall inte dröja. Min rättfärdige skall leva genom sin tro, men om han drar sig undan, är han inte längre till glädje för mig. Vi hör inte till dem som drar sig undan och går förlorade utan till dem som tror och räddar sitt liv.

Responsoriepsalm

Ps 37:3–6, 23–24, 39–40 (R. 39a)

R. Till de rättfärdiga kommer räddning från Herren.

Förtrösta på Herren, och gör det goda,
bo kvar i landet och bevisa trohet,
och ha din lust i Herren
– då skall han ge dig vad ditt hjärta begär. R.

Befall din väg åt Herren,
förtrösta på honom – han skall göra det:
han skall låta din rättfärdighet gå fram som ljuset
och din rätt som middagens sken. R.

En mans steg blir fasta genom Herren,
när han har behag till hans väg.
Om han faller, störtar han inte till marken,
ty Herren håller honom vid handen. R.

Till de rättfärdiga kommer räddning från Herren,
han är deras värn i tider av nöd.
Herren hjälper dem och befriar dem,
han befriar dem från de gudlösa och räddar dem,
ty de tar sin tillflykt till honom. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Jesus sade: »Med Guds rike är det som när en man har fått utsädet i jorden. Han sover och stiger upp, dagar och nätter går, och säden gror och växer, han vet inte hur. Av sig själv bär jorden gröda, först strå, så ax, så moget vete i axet. Men när grödan är mogen låter han skäran gå, för skördetiden är inne.«

Och han sade: »Vad skall vi likna Guds rike vid? Vad skall vi använda för bild? Det är som ett senapskorn, som är det minsta av alla frön här på jorden när man sår det, men när det har såtts, skjuter det upp och blir större än alla örter och får så stora grenar att himlens fåglar kan bygga bo i dess skugga.« Med många sådana liknelser förkunnade han ordet för dem, så långt de nu kunde fatta det. Han talade bara i liknelser till dem, men när han hade blivit ensam med lärjungarna förklarade han allt.

LÖRDAG DEN 2 FEBRUARI

Läsning

Heb 11:1–2, 8–19

Tron är grunden för det vi hoppas på; den ger oss visshet om det vi inte kan se. För sin tro fick fäderna Guds vittnesbörd.

I tro lydde Abraham när han blev kallad. Han drog bort till ett land som skulle bli hans, och han drog bort utan att veta vart han skulle komma. I tro slog han sig ner i det utlovade landet som i ett främmande land och bodde i tält liksom Isak och Jakob, som hade fått del i samma löfte. Ty han väntade på den stad med fast grund som Gud själv har planlagt och byggt. I tro fick han kraft att avla en son, fast han, liksom Sara, var överårig. Han litade på den som hade gett löftet. Därför fick han, denne ende man, som dessutom var så gott som död, en avkomma talrik som stjärnorna på himlen och de oräkneliga sandkornen på havsstranden. I tro dog alla dessa utan att ha fått vad de hade blivit lovade. De hade bara sett det i fjärran och hälsat det och bekant sig vara gäster och främlingar på jorden. De som talar så visar att de söker ett hemland. Och om de hade tänkt på det land som de lämnat kunde de ha återvänt dit. Men nu längtade de till ett bättre land, ett i himlen. Därför skäms inte Gud för dem, utan de får kalla honom sin Gud; han har ju grundat en stad åt dem.

I tro bar Abraham fram Isak som offer när han sattes på prov. Sin ende son var han beredd att offra, han som hade tagit emot löftena och till vilken Gud hade sagt: Genom Isak skall du få dina efterkommande. Han sade sig att Gud hade makt att till och med uppväcka döda. Från de döda fick han också, bildligt talat, sonen tillbaka.

Responsoriepsalm

Luk 1:69–75 (R. 68a)

R. Välsignad är Herren, Israels Gud.

Han reser för oss frälsningens horn
 i sin tjänare Davids släkt,
 så som han för länge sedan lovat
 genom sina heliga profeter,
 frälsning från våra fiender och alla som hatar oss. R.

Han visar barmhärtighet mot våra fäder
och står fast vid sitt heliga förbund,
den ed han svor vår fader Abraham:
att rycka oss ur våra fienders hand
och låta oss tjäna honom utan fruktan,
rena och rättfärdiga inför honom i alla våra dagar. R.

Halleluja

Joh 3:16

V. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son;
de som tror på honom skall ha evigt liv.

Evangelium

Mark 4:35–41

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Låt oss fara över till andra sidan.« De lämnade folket och tog honom med sig i båten som han satt i, och andra båtar följde med. Då kom en häftig stormby och vågorna slog in i båten, så att den var nära att fyllas. Själv låg han och sov i aktern med huvudet på dynan. De väckte honom och sade: »Mästare, bryr du dig inte om att vi går under?« Han vaknade och hutade åt vinden och sade till sjön: »Tig! Håll tyst!« Vinden lade sig och det blev alldeles lugnt. Och han sade till dem: »Varför är ni rädda? Har ni ännu ingen tro?« Då greps de av stor fruktan och sade till varandra: »Vem är han? Till och med vinden och sjön lyder honom.«

SÖNDAG DEN 3 FEBRUARI

KYNDELSMÄSSODAGEN
HERRENS FRAMBÄRANDE I TEMPLET

Fest

Första läsningen

Mal 3:1–4

Så säger Herren Gud: Se, jag skall sända ut min ängel, och han skall bereda väg för mig. Och med hast skall han komma till sitt tempel, den Herre som ni längtar efter, ja, förbundets ängel som ni begär, se, han kommer, säger Herren Sebaot.

Men vem kan uthärda hans tillkommelses dag, och vem kan bestå, när han uppenbarar sig? Ty han skall vara som en guldsmeds eld och som valkares såpa. Och han skall sätta sig ned och smälta silvret och rena det. Han skall rena Levis söner och luttra dem som guld och silver, och sedan skall de bära fram offergåvor åt Herren i rättfärdighet. Och Judas offergåvor och Jerusalems skall då behaga Herren väl, liksom i forna dagar och i förgångna år.

Responsoriepsalm

Ps 24:7–10 (R. jfr 10bc)

R. Herren Sebaot är ärans konung.

Höj, ni portar, era huvuden,

höj er, ni eviga dörrar,
för att ärans konung må träda in. R.

Vem är då ärans konung?
Det är Herren, stark och väldig,
Herren, väldig i strid. R.

Höj, ni portar, era huvuden,
höj dem, ni eviga dörrar,
för att ärans konung må träda in. R.

Vem är då denne ärans konung?
Det är Herren Sebaot, han är ärans konung. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 623

Andra läsningen

Heb 2:14–18

Då nu barnen är av kött och blod, måste Guds son på samma sätt bli människa, för att han genom sin död skulle göra dödens herre, djävulen, maktlös och befria alla dem som genom sin fruktan för döden varit slavar hela sitt liv. Det är ju inte änglar han tar sig an. Nej, Abrahams ättlingar tar han sig an, och därför måste han i allt bli lik sina bröder för att bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud och kunna sona folkets synder. Eftersom han själv har prövats och lidit, kan han hjälpa dem som prövas.

Halleluja

Luk 2:32

V. Ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
och härlighet åt ditt folk Israel.

Evangelium

Luk 2:22–40

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag, tog föräldrarna Jesus till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren – det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren – och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom, och den helige Ande hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade:

»Herre, nu låter du din tjänare gå hem,
i frid, som du har lovat.
Ty mina ögon har skådat frälsningen
som du har berett åt alla folk,

ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
och härlighet åt ditt folk Israel.«

Hans far och mor förundrade sig över vad som sades om honom. Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: »Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid – ja, också genom din egen själ skall det gå ett svärd – för att mångas innersta tankar skall komma i dagen.«

Där fanns också en kvinna med profetisk gåva, Hanna, Fanuels dotter, av Asers stam. Hon var till åren kommen; som ung hade hon varit gift i sju år, sedan hade hon levt som änka och var nu åttiofyra år gammal. Hon vek aldrig från templet utan tjänade Gud dag och natt med fasta och bön. Just i den stunden kom hon fram, och hon tackade och prisade Gud och talade om barnet för alla som väntade på Jerusalems befrielse.

När de hade fullgjort allt som föreskrivs i Herrens lag, återvände de till sin hemstad Nasaret i Galileen. Pojken växte och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Luk 2:22–32

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag, tog föräldrarna Jesus till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren – det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren – och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom, och den helige Ande hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade:

»Herre, nu låter du din tjänare gå hem,
i frid, som du har lovat.
Ty mina ögon har skådat frälsningen
som du har berett åt alla folk,
ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
och härlighet åt ditt folk Israel.«